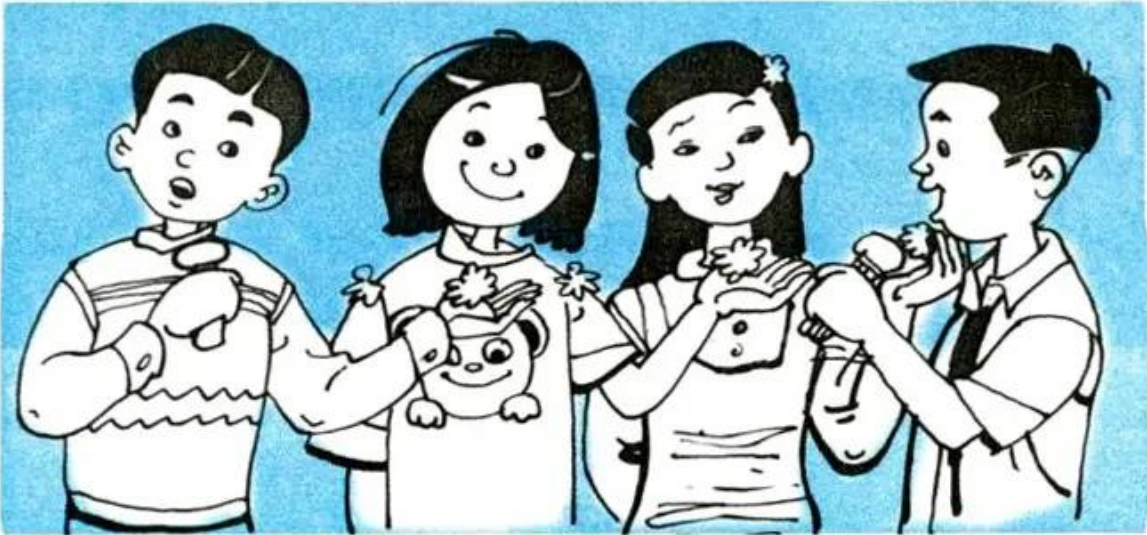

TIẾT 28 ÔN TẬP 2 BÀI HÁT : MÀU XANH QUÊ HƯƠNG,
EM VẪN NHỚ TRƯỜNG XƯA
KỂ CHUYỆN ÂM NHẠC

1. Ôn tập bài hát : *Màu xanh quê hương*

Trình bày bài hát *Màu xanh quê hương* bằng hình thức tốp ca có múa phụ họa.

2. Ôn tập bài hát : *Em vẫn nhớ trường xưa*

Trình bày bài *Em vẫn nhớ trường xưa* theo cách hát có lĩnh xướng và đồng ca.

3. Kể chuyện âm nhạc

KHÚC NHẠC DƯỚI TRĂNG

Một đêm trăng đẹp giữa mùa thu, tại một thị trấn ở nước Đức, nhạc sĩ Bét-tô-ven dạo bước trên hè phố. Các tháp chuông nhà thờ nhọn hoắt vươn lên nền trời. Cả thị trấn đã chìm trong tĩnh mịch.

Bét-tô-ven nghe vẳng ra từ một ngõ hẻm tiếng ai chơi đàn dương cầm (pi-a-nô) bản *Mơ-nuy-ét* của mình. Ngạc nhiên, ông rẽ vào ngõ nhỏ và dừng chân trước cửa một ngôi nhà cũ kĩ. Sau một lát lắng nghe, tiếng dương cầm yên lặng và Bét-tô-ven nghe thấy tiếng nói của người con gái:

– Cha ơi, liệu có đủ tiền mua vé đi nghe hoà nhạc tối mai không ?

– Cha đã chữa năm đôi giày rồi mà chưa đủ tiền. May ra chỉ mua được một vé cho con thôi.

Trong nhà lại im lặng sau tiếng thở dài của người con gái. Như có điều gì thôi thúc, Bét-tô-ven khẽ gõ cửa. Người đàn ông đứng tuổi bước ra mở cửa, còn cô gái vẫn ngồi yên lặng trước đàn.

– Thưa ông, tôi đi qua đây, nghe tiếng dương cầm nên xin phép vào thăm.

– Mời ông vào. Con gái tôi ham thích âm nhạc, nhưng cháu chơi đàn còn kém cỏi lắm !

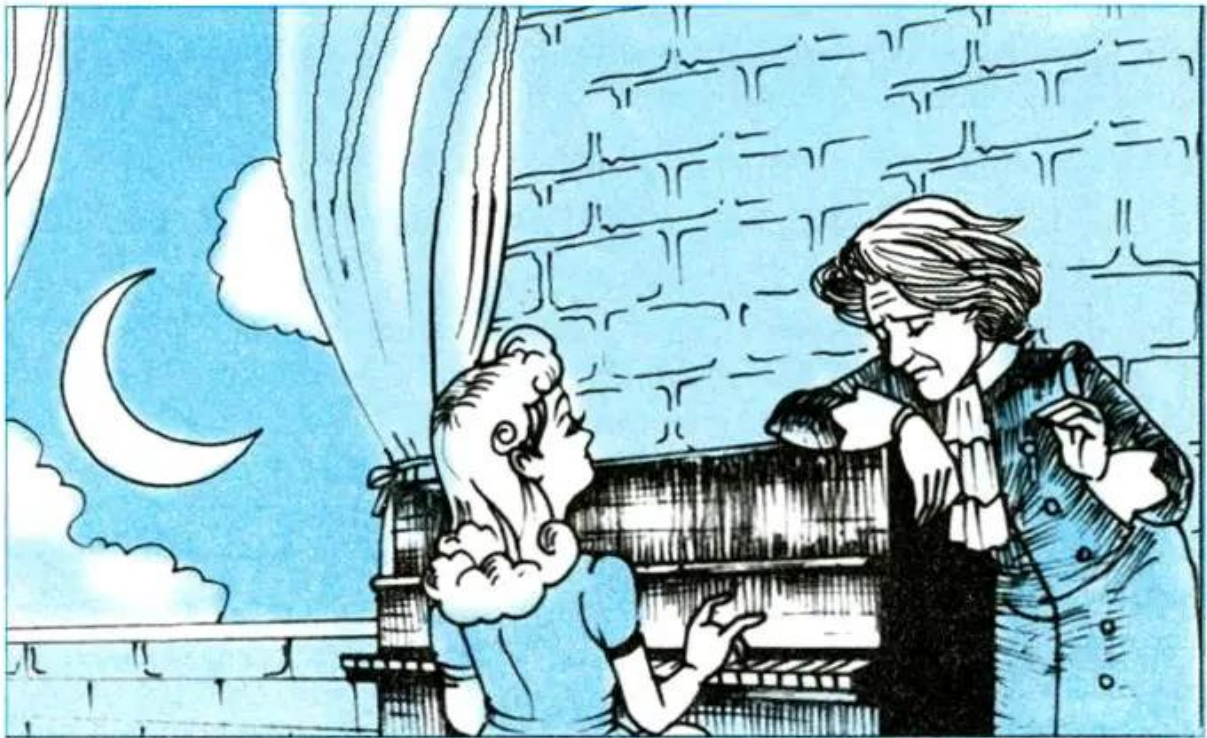
Bét-tô-ven mạnh dạn :

– Thưa ông, tôi có biết một chút âm nhạc, nếu ông và cô cho phép, tôi xin đàn một khúc.

– Ô thưa ông, xin ông cứ tự nhiên.

Người con gái vội đứng dậy để nhường đàn cho khách, tay cô lần theo thành cây đàn, ánh mắt như nhìn vào vô định. Lúc đó, Bét-tô-ven nhận ra đó là một cô gái mù. Niềm thương cảm trào lên trong lòng, Bét-tô-ven chơi đàn với sự xúc động mãnh liệt và tình cảm chân thành, day dứt ...

– Thưa ông, chắc hẳn ông là nhạc sĩ Bét-tô-ven nổi tiếng ? – Cô gái mù ngập ngừng hỏi khẽ, chưa thấy câu trả lời, cô chậm bước đến cửa sổ đẩy nhẹ cánh cửa. Ánh trăng vàng tràn vào gian phòng nhỏ. Trên nền trời có những ngôi sao lấp lánh. Hàng cây dương liễu và những nóc nhà thờ cổ kính hiện ra trước mắt Bét-tô-ven. Nhạc sĩ lướt nhẹ hai tay trên hàng phím đàn, một giai điệu vừa xuất hiện trong đầu. Những âm thanh vang lên bởi cảm xúc chợt đến khi ông chơi đàn trong căn phòng lạ, giữa không gian huyền ảo của ánh trăng và trước sự ngạc nhiên của cô gái mù. Hiếm khi Bét-tô-ven chơi đàn say sưa đến thế, âm thanh bay lên như hoà tan trong ánh trăng, theo làn gió toả khắp màn đêm. Tiếng đàn đã im từ lâu, hai cha con người thợ giày mới như chợt tỉnh ...

– Thưa nhạc sĩ Bét-tô-ven, xin cảm ơn ông đã mang ánh sáng đến cho chúng tôi. – Người thợ run run chào vị khách đang bước ra cửa.

– Thưa ông, chính tôi mới là người chịu ơn ông và cô. Tôi xin phép được mời ông và cô tối mai đi nghe hoà nhạc tại nhà hát.

Rời khỏi xóm lao động nghèo, Bét-tô-ven rảo bước về nhà, ông muốn ghi lại nét nhạc vừa xuất hiện. Ngay đêm ấy, nhà soạn nhạc thiên tài đã hoàn thành tác phẩm tuyệt vời : Bản Sô-nát *Ánh trăng*.

Theo TẠP CHÍ ÂM NHẠC.

Ghi chú : Lút-vích Van Bét-tô-ven (1770 – 1827) là nhạc sĩ thiên tài người Đức. Bản Sô-nát *Ánh trăng* là một trong rất nhiều tác phẩm nổi tiếng của ông.

CÂU HỎI VÀ BÀI TẬP

1. Em hãy nói tên những nốt nhạc ở khuông nhạc đầu trong bài *Em vẫn nhớ trường xưa*.
2. Tập trình bày bài hát *Em vẫn nhớ trường xưa* theo nhóm.